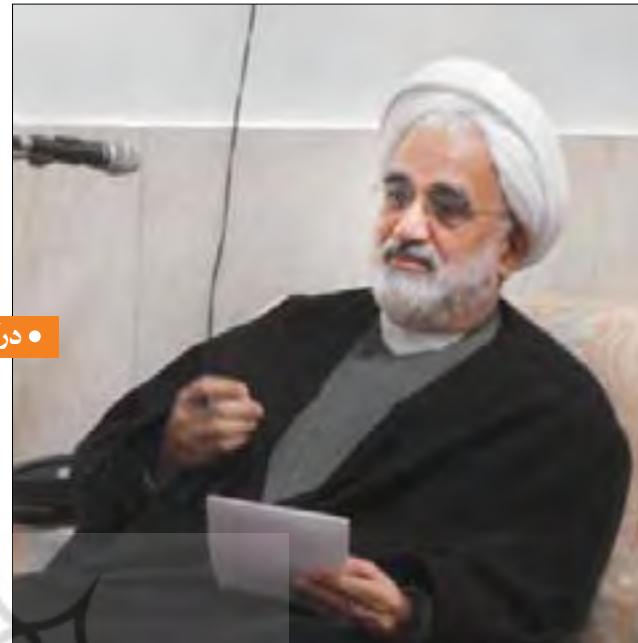

• درآمد

شیندن جزئیات و خاطرات مربوط به ارتباط مهم، تاریخی و تأثیرگذار دو بزرگ شهر بزد در انقلاب اسلامی، یعنی شهیدان صدوقی و پاکنژاد از زبان فرزند سوم شهید محراب به خودی خود جذاب و دلنشیں است. امام جمعه امروز بزد که بر جایگاه پدر بزرگوارش تکیه زده، به خوبی فضای رابطه آن دو عزیز بهشتی را به تصویر می کند؛ به علاوه این که از سر لطف مجله شاهد بیان را نیز تأیید می کند و راه مؤثر حفظ مقام و جایگاه شهدا را تلاش های این چنینی در پاسداشت نام و یاد آنها می دارد.

■ گفت و شود شاهد بیان با حاجت‌الاسلام محمدعلی صدوقي
پیامون ابعاد مختلف شخصیتی شهید پاکنژاد و رابطه ایشان با شهید صدوقي

رابطه‌ای مبنی بر اعتماد کامل...

بیماری به دکتر مراجعه می کرد و ایشان تشخیص می دادند که او به کمک مالی احتیاج دارد، به داروخانه خاصی معزّی می شد تا داروهای خود را به طور رایگان دریافت کند و نیز ماه به ماه این وجوه، از طریق شهید صدوقي به نوعی پرداخت می شد. این روابط درخصوص مسائل سیاسی، چه در دوران مبارزه و چه پس از پیروزی، نیز ادامه داشت. در حقیقت، شهید پاکنژاد، پل ارتباطی شهید صدوقي با بسیاری از مسئولان و مدیران بود، چرا که مصلحت ایجاد می کرد تا شهید صدوقي ارتباط مستقیمی با آنها برقرار نکند. پس، در چنین شرایطی به فردی نیاز است تا از نظر همه جوانب، قابل اعتماد باشد. از دیدگاه شهید صدوقي، شهید پاکنژاد به طور کامل دارای چنین ویژگی ای بودند.

اگر ما ارتباط شهید صدوقي با شهید پاکنژاد را در ابعاد مختلف مدنظر بگیریم و چراگ راههان فرار دهیم، با توجه به این مسائل امروز، چه تعییر و تعریفی می توان از آن عنوان کرد؟

آنچه در این خصوص شرح می دهم، جدا از وجه علمی شهید پاکنژاد خواهد بود. در حقیقت، شهید صدوقي بنا را بر سمعه صدر که سفارش خاص اسلام است قرار داده بودند. ایشان با توجه به توانایی ها و قابلیت های یک فرد، وظایفی را بر عهده آن شخص قرار می دادند و در این مسیر نیز دیدار فراتر از نگاههای جناحی یا گروهی را به کار

تأسیس شود، باز هم شهید پاکنژاد به عنوان فردی آگاه و معتمد، از سوی شهید صدوقي در اجرا و پیش برد کار حضور داشتند. حتی زمانی که پس از پیروزی انقلاب اسلامی تصمیم گرفتند تا دانشگاه تأسیس کنند، شهید پاکنژاد، که از نظر علمی و خلوص مورد توجه خاص شهید صدوقي بودند، به عنوان یکی از افراد اصلی در تأسیس دانشگاه حضور

برای شروع از نوع و چگونگی رابطه شهید صدوقي با شهید پاکنژاد برای مان بگویید. شهید پاکنژاد و شهید صدوقي، بهدلیل رابطه فamilی ای که داشتند، شناخت و نزدیکی خاصی بین شان برقرار بود. در حقیقت، این رابطه فamilی، آنچه را که به عنوان شناخت، که مدنظر شماست، بسیار غنا بخشیده و محکم تر کرده بود.

یقیناً این موضوع باعث شده بود تا در تصمیم گیری های شهید صدوقي نسبت به شهید پاکنژاد، اعتماد وجود داشته باشد و هم فکری های آنها نیز در گستره وسیع تری شکل گیرد. آیا امکان توصیف بیشتر این رابطه برای خوانندگان مشتاق «شاهد بیان» وجود دارد؟

همان طور که اشاره کردم، این ارتباط، هم ارتباط فamilی بود و هم این که با توجه به شناخت شهید صدوقي از تدین و خلوص شهید پاکنژاد، ارتباطی دوستانه و بسیار نزدیک به شمار می رفت. همین موضوع، باعث شده بود که شهید صدوقي در کمال اعتماد بسیاری از امور و تصمیم گیری ها را با خیالی آسوده و دلی اکنده از اعتماد به شهید پاکنژاد واگذار کنند. این موضوع از ابعاد مختلف قابل ذکر است: به عنوان مثال اگر قرار بود که صندوق قرض الحسنه ای تأسیس شود، شهید پاکنژاد از طرف شهید صدوقي به عنوان یکی از اعضای اصلی هیأت مؤسس حضور داشتند. به همین ترتیب، اگر قرار بود بیمارستانی

در ابعاد اجتماعی و مردمی نیز شهید پاکنژاد با شهید صدوقي هماهنگی و ارتباط مستقیمی داشتند، به طوری که افراد مختلفی که توان مالی مناسب نداشتند و از عهده تأمین مالی درمانی خود یا خانواده شان برنمی آمدند، شناسایی و در زمینه های مختلف همیاری می شدند

داشتند. هم چنین در ابعاد اجتماعی و مردمی نیز شهید پاکنژاد با شهید صدوقي هماهنگی و ارتباط مستقیمی داشتند، به طوری که افراد مختلفی که توان مالی مناسب نداشتند و از عهده تأمین مالی درمانی خود یا خانواده شان برنمی آمدند، شناسایی و در زمینه های مختلف همیاری می شدند؛ مثلاً اگر فر

گفته می شود جامعه‌ای که اسطوره‌های خود را فراموش می کند دچار اسیب‌های بسیاری می شود و ما متأسفانه بسیاری از این اسطوره‌ها - هم چون شهید پاکنژاد - را به دست فراموشی سیرده‌ایم. از نظر شما برای مقابله با این آفت چه باید کرد و چگونه باید از چنین آسیبی درآمان ماند؟

به هر حال، گذشت زمان موجب فراموشی بسیاری از مسائل می شود که این، خواهانخواه اتفاق می افتد، مگر در مرد کسانی که وسعت خدمات و شخصیتی شان چنان بزرگ باشد تا هم چون بوعلى سینا یا مولانا و از این دست افراد در کذر زمان فراموش نشوند.

اما درخصوص آن‌چه ما داریم، شاید بهترین و چهبسا تهراه، همان کاری باشد که شما در شاهد یاران انجمام می دهید. بازگویی وسعت شخصیتی این بزرگواران و آن‌چه کرده‌اند، می تواند بهترین راه برای زندگانه‌داشتن یاد و خاطره ایشان باشد که به حق بخشی از تاریخ ما را شامل می شوند. رسانه‌ها و مطبوعات، بزرگ‌ترین رسالت را در این مسیر به‌عهده دارند و من از این که این زحمات را شما متحمل می شوید و در این مسیر گام برمی دارید، به سهم خود سپاس‌گزاری و قدردانی می کنم و ارزوی موفقتی برای شما و دوستان تان دارم.

در پایان می خواهم یک سؤال خصوصی مطرح کنم و آن این که شنیده‌ام اصولاً کمتر مصاحبه می کشد و در رسانه‌های عمومی می‌تواند بهترین راه برای زندگانه‌داشتن یاد و خاطره ایشان باشد که به حق بخشی از تاریخ ما را شامل می شوند. رسانه‌ها و مطبوعات، بزرگ‌ترین رسالت را در این مسیر به‌عهده قبول کردید. آیا دلیل آن نام شهید پاکنژاد نبوده است؟

اصولاً تمايلی به مصاحبه و ابراز عقیده روزانه در خصوص مسائل جاری و حضور رسانه‌ای مداوم ندارم که البته شاید این کار به هیچ وجه برای من حُسن تلقی نشود، اما از آن‌جا که نسبت به بنیاد شهید و شهدا همیشه احترام خاصی قائل بوده‌ام و در این مورد به خصوص، با توجه به ارادت و احترامی که نسبت به شهید پاکنژاد و خانواده محترم ایشان قائل هستم، خود را موظف به قبول مصاحبه و پاسخ‌گویی به سؤالات شما دیدم تا در راهی که قدم برداشته‌اید من هم سهیم باشم. ■

در یک کلمه باید به «اعتماد» اشاره کنم. رایطه شهید صدوقي با شهید پاکنژاد چنان‌که در ابتدای بحث اشاره کردم، مبتنی بر اعتماد مطلق بود. آموزه‌های دینی و شخصیتی شهید پاکنژاد به‌گونه‌ای بود که اعتماد خاص شهید صدوقي را جلب کرده بود، بهطوری‌که در واگذاری بسیاری از امور به ایشان با آرامش خیال عمل می کردند.

توضیح شما این سؤال را در ذهن پیدا می آورد که با توجه به زمان و مکان و نیز با توجه به اسوه‌هایی چون شهید صدوقي و شهید پاکنژاد، به موضوع مبارزه - که هرگز از اسلام و به تبع آن نیز از انقلاب اسلامی خارج نشده‌اند یا به عبارتی شرایط رویارویی با دشمن یعنی رژیم طاغوت اجازه نداده است که خارج شوند - چگونه باید نگاه کرد؟

در دوران شهید صدوقي و شهید پاکنژاد، مبارزه از مختصات خاص خود برخوردار بود. در حقیقت، یک انسجام کلی در امر مبارزه وجود داشت. به این معنا که در آن زمان، همه مبارزان در مقابل یک نظام قرار داشتند و هیچ مبارزه در این دستگاه و نظام قرار نداشت. این مبارزه تحت رهبری حضرت امام خمینی(ره) که همگان بنا به جایگاه فقهی و مردمی ایشان را پذیرفتند، مسیر خود را طی می کرد. در شرایط فعلی، این روند، شرایط و پیشکی‌های خاص متفاوتی بر خود گرفته است. نظام اسلامی، قانون اساسی و رهبری بهطور مشخص مورد پذیرش همگان باید باشد و در سایه این قواعد باید حرکت کرد تا به نتیجه مطلوب رسید. قاعده‌تا در چنین شرایطی اختلاف نظرها و سلایق از جوانب مختلف به وجود می آید که اگر بنا را بر پذیرش سه اصل یاد شاهد قرار دهیم، می توان گام به سمت صعود برداشت، اما اگر بنا بر ردیما مردوخواندن دیگری قرار گیرد، بهطور کلی نظام آسیب‌پذیر خواهد شد. بنابراین در شرایط فعلی باید بنا را بر سمعه‌صدر قرار داد و نیز پذیرش و تحمل افکار مختلف. در چنین شرایطی بقیانا می توان نظمی به مراتب قدرتمندتر و استوارتر داشت.

در دوران شهید صدوقي و شهید پاکنژاد، مبارزه از مختصات خاص خود برخوردار بود. در حقیقت، یک انسجام کلی در امر مبارزه وجود داشت. به این معنا که در آن زمان، همه مبارزان در مقابل یک نظام قرار داشتند و هیچ مبارزه تحت رهبری حضرت امام خمینی(ره) که همگان بنا به جایگاه فقهی و مردمی ایشان را پذیرفتند، مسیر خود را طی می کرد.

می‌بستند و این دیدگاه همان چیزی است که امروزه کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد. شهید صدوقي و پیروشان شهید پاکنژاد، در این خصوص، مسیری مشترک را طی می کردند و هرگز تقسیم‌بندی‌ای را که به عبارت خودی و غیرخودی می‌انجامد، پیش رو قرار نمی‌دادند. این نکته، نکته‌ای است که امروزه باید بیشتر مورد توجه قرار گیرد و همان‌طور که اشاره کردید، بهترین نمونه‌های آن نیز اسوه‌هایی هم چون شهید صدوقي و شهید پاکنژاد می‌توانند باشد.

از ارتباط خودتان با شهید پاکنژاد هم بگویید. نسبت فامیلی‌ای که در ابتدا اشاره کرد، به هر حال بین من و شهید پاکنژاد هم ارتباط نزدیک‌تری برقرار می‌کرد. البته فاصله سنی من و ایشان بسیار زیاد بود، اما از آن‌جا که در بسیاری از جلسات به همراه شهید صدوقي بودم و همچنین افتخار حضور داشتم، با شهید پاکنژاد و خصوصیات شان بیشتر آشنا شدم که این برایم از جذبیت خاص خود برخوردار بود و هست.

براساس آن همراهی‌ها و حضور در محافلی که هر دو شهید پزگوار حضور داشتند، امروزه با گذشت این سال‌ها، آن رابطه را چگونه تعبیر و تفسیر می‌کنید؟

